

بازگشت دوباره به گیاهان دارویی و علل آن

همزمان با رشد جمعیت و از همه مهمتر مسائل اقتصادی باعث بوجود آمدن مواد صناعی شدو تولید مواد صناعی به سرعت و به نحو چشمیگری توسعه یافت به طوریکه در سالهای گذشته در خیلی موارد، از مواد طبیعی پیشی گرفت.

همانطور که اشاره شد یکی از مهمترین عوامل ایجاد کننده این مسئله عوامل اقتصادی است، زیرا در بسیاری از موارد قیمت مواد طبیعی خیلی گرانتر از مواد صناعی است. عوامل دیگر مثل سهولت استفاده از مواد صناعی (زمان مصرف یک قرص یک ثانیه طول می‌کشد ولی تهیه یک محصول گیاهی، به صورت جوشانده، خیسانده و یا طرق دیگر، باز حتمتی بیشتر و دقت

بررسی مختصر نحوه استفاده از گیاهان داروئی از ابتدای تا به امروز نشانگر این است که تا چند دهه گذشته نقش مواد سنتزی بخصوص در داروسازی بسیار کم بوده و در گذشته‌های دورتر اصلاً وجود نداشته بطوریکه بشر از ابتدای مدتی قبل مواد داروئی لازم برای رفع آلام و دردها را از منابع طبیعی بدست می‌آورده و اکثر مشکلات پزشکی را با توصل به مواد طبیعی که قسمت اعظم آن را منابع گیاهی تشکیل می‌دهد، حل می‌کرد. برایر گذشت زمان عوامل مختلفی از جمله پیشرفت علم، افزایش احتیاجات مردم

* گروه فارماکوگنوزی دانشکده داروسازی - دانشگاه علوم پزشکی تهران

بیشتری همراه است) میباشد. البته محصولات گیاهی آماده هم وجود دارد که مصرفشان ساده است ولی عمومیت ندارند. پس به جز چند محصول طبیعی انگشت شمار که مصرفشان بیشتر شده و یا خیلی کم نشده است، در اکثر موارد صنایعی به مرتب بیشتر از مواد گیاهی است و در

گیاه پروانش

بسیاری از موارد این آثار حتی به نسل های بعدی هم انتقال پیدامی کنند به همین دلیل جوامع پیشرفت به فکر استفاده از منابع طبیعی و یا گیاهی هستند از جمله این کشورها می توان زاپن، سوئیس، آلمان، سوئیس، امریکا، انگلیس و یا بعضی کشورهایی که در قاره آسیا هستند و استفاده از گیاهان را از سالهای پیش شروع کرده و در کشورشان رواج داده اند را نام برد. زاپن که دارای پیشرفت بسیار چشمگیر در طب خود می باشد، یکی از کشورهایی است که در ۱۵ - ۱۰ سال گذشته دوباره بر گشت عجیبی به گیاهان داروئی پیدا کرده است. زاپن تا سال ۱۹۴۷ از طب زاپنی و چینی استفاده می کرد و مصرف گیاهان کم و یا ناقص شده و بر عکس، مصرف مواد سنتری زیادتر گردیده است. به ترتیبی که مواد صنایعی مصرف شده اند، اثرات جانبی شان نیز آشکار گردیده است. چون اثبات وجود برخی اثرات جانبی احتیاج به زمان طولانی و آمار زیاد دارد، بنابراین مسئله خطر آفرینی داروهای سنتری در یک یا چند سال مشخص نمی شود ولی در حال حاضر که شاید بیش از هر زمان دیگر، از عمر مواد صنایعی گذرد، از نظر آماری، و با گذشت زمان مشخص گردیده است که کمتر ماده صنایعی وجود دارد که دارای اثرات جانبی نباشد یا بهتر بگوئیم، اکثر مواد صنایعی دارای اثرات جانبی

کشور تولید کننده مواد طبیعی و داروهای گیاهی در دنیا پس از امریکا و اولین کشور در آسیا است. مثال دیگر خود امریکاست که بزرگترین تولید کننده مواد داروئی در دنیا می‌باشد ولی با این حال بزرگترین تولید کننده و مصرف کننده داروهای گیاهی هم هست، بطوریکه نزدیک ۲۳٪ کل داروهای گیاهی دنیا را تأمین می‌کند. مورد دیگر کشور آلمان غربی بوده که یکی از بزرگترین تولید کنندگان مواد شیمیایی است. همین کشور دارای بزرگترین بازار گیاهان داروئی دنیا در هامبورگ است که محلی برای واردات و صادرات این محصولات می‌باشد. خود آلمان که یکی از بزرگترین سازندگان دارو در دنیا تلقی می‌شود، یکی از مصرف کنندگان مهم گیاهان دارویی نیز (به طوریکه استفاده از داروهای با منشاء طبیعی در آلمان ۵۰٪ بیشتر از داروهای با منشاء صناعی است) بنابراین تولید و مصرف مواد طبیعی و بخصوص گیاهان داروئی که قسمت اعظم مواد طبیعی را تشکیل می‌دهند، در حال حاضر در دنیا در حال افزایش

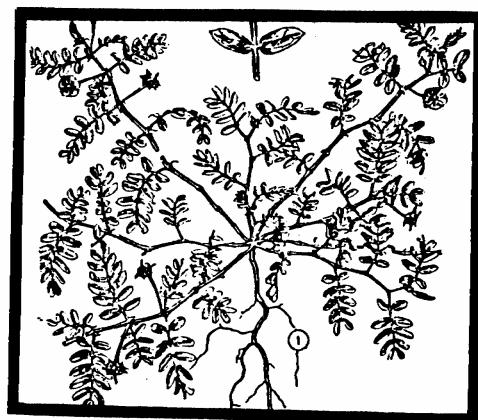
در سال ۱۹۴۷ مجلس آن کشور قانونی را تصویب نمود که طی آن اطباء اجازه می‌یافتد از طب غربی به جای طب ژاپنی استفاده کنند و از آن به بعد طب غربی به شدت جایگزین طب ژاپنی و چینی شد، به طوری که تا چند سال قبل طب غربی در بیش از ۸۰٪ موارد جایگزین طب چین و ژاپنی شده ولی از دهه گذشته، استفاده از گیاهان دارویی و طب ژاپنی و چینی در این کشور از سر گرفته شد. طبق آمارهای سازمان بهداشت جهانی تا سال ۱۹۸۲ استفاده از گیاهان دارویی در ژاپن دوبرابر مقدار بعد از سال ۱۹۴۷ شده است و پیش‌بینی می‌شود در سالهای آینده به چندین برابر بررسد. نکته جالب دیگر اینکه در ژاپن با وجود پیشرفت بسیار زیاد در علم پزشکی و داروسازی و تهیه مواد صناعی، انسستیتویی بزرگی در سال ۱۹۸۳ به نام انسستیتو «کیتاساتو» در توکیو تأسیس شده که دارای بیمارستان مجهری است. این انسستیتو یک انسستیتوی علمی و تحقیقی بوده که دو نوع طب سوزنی و گیاهی در آن رواج دارد. این مرکز که دارای متخصصان و پزشکان

۰ مجموعه موادی که از طبیعت و گیاه بدست می‌آید دارای حداقل اثرات جانبی بوده و در مقابل، اثرات جانبی مواد صناعی به مراتب بیشتر از مواد گیاهی است و در بسیاری از موارد این آثار حتی به نسل‌های بعدی هم انتقال پیدا می‌کنند.

و در مجموع سهمی بالغ بر حداقل ۳۰٪ کل مواد اولیه و داروهای جهان را بطور مستقیم و غیرمستقیم دارا می‌باشد. آمارهایی که از چندین سال پیش توسط سازمان بهداشت جهانی اعلام

بسیار خوبی است، مورد استقبال و توجه شدیدی قرار گرفته و هم‌اکنون می‌رود که در ژاپن و سایر نقاط جهان به صورت الگویی در این زمینه قرار گیرد. لازم به ذکر است که ژاپن دومین

تعدادی آلکالوئید را که ۲۰ تای آنها جزء دسته‌دی مرایندولی بودند استخراج و با بررسی بیشتر مشخص شد این دسته مسئول اثرات ضد توموری می‌باشد. با ادامه تحقیقات روی ۶

گیاه خار خسک

آلکالوئید از دسته‌دی مرایندولی فقط دو آلکالوئید وینکرستین و وینبلاستین که تفاوت فرمولی اند کی دارند، اثرات خوبی روی بعضی از سرطانها نشان دادند. ادامه کار و آزمایشات کلینیکی روی این دو ماده باعث شد که بصورت دو داروی بسیار خوب ارائه شوند. می‌دانیم مواد بسیار زیاد سنتیک و طبیعی روی سرطان موئرندولی همه بغيراز این دو دارو، طولانی کنده عمر هستند. وینکرستین و وینبلاستین اولین داروهای ضد سرطان هستند که آمار بسیار زیادی از درمان و علاج بیماران سرطانی توسط آنها وجود دارد، بطوریکه در کتابهای درسی بعنوان داروهای معالج سرطان وارد شده‌اند. بعداز کشف این دو ماده و اثرات بسیار جالب‌شان، محققین مطالعاتی را برروی

می‌شود، نشاندهنده این است که سال به سال تولید و مصرف گیاهان داروئی از نظر تعداد، مقدار و ارزش پولی افزایش یافته است. همچنین ایجاد باغهای گیاهان داروئی، مؤسسات بررسی گیاهان داروئی، تشکیل سینهارهای مربوط به مواد طبیعی و گیاهان داروئی، توجهی که دانشگاهها و مراکز تحقیقاتی و اصولاً سرمایه‌گذاریهایی که در حال حاضر صرف این امور می‌شود، بشدت رو به افزونی است و این مسئله نشاندهنده توجه بیش از پیش دنیا به مسائل گیاهان داروئی در زمان فعلی و برای آینده نزدیک است.

اما صحبت اصلی ما این است که چرا با وجود سنتر هزاران ماده شیمیایی با اثرات بهتر، توجه به مواد داروئی طبیعی که چندین سال قبل در بعضی موارد متوقف و بسیار کم شده بود از سر گرفته شده است؟ شاید علت را بتوان در چند مثال روشن کرد.

یک مثال بسیار معروف، کشف دو ماده وینکرستین و وینبلاستین از گیاه پروانش (*Catharanthus roseus*) است. تاریخچه آن بطور خلاصه بدین ترتیب است که

۱۵٪ بیشتر از داروهای با منشا طبیعی در آلمان،

۲۵-۳۰ سال پیش محققین کانادایی متوجه اثرات ضد توموری مواد موئرنه پروانش شده و با ادامه تحقیقات معلوم شد که این اثرات مربوط به آلکالوئیدهای گیاه است. سپس

مسلم شد که نمی‌توان به زینتی، اهلی، وحشی،
کوچک با بزرگ بودن یک گیاه تکیه کرد و
برای دستیابی به اثرات و رازهای ناشناخته
گیاهان باید مطالعات دقیق و تحقیقات وسیعی

تاریخچه و مصرف این گیاه انجام و پی بردن
که در گذشته از ریشه این گیاه بعنوان کم
کننده قند خون استفاده می‌شده و هیچ نشانه‌ای
 DAL بر استفاده ضدرس طانی موجود نبود. بنابراین

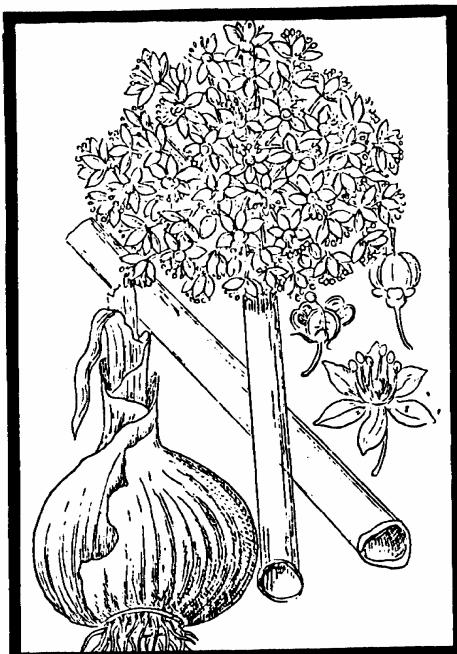
وینکریستین و وین بلاستین اولین داروهای ضدرس طانی هستند و آمار بسیار زیادی از
درمان بیماران سلطانی با این دو دارو وجود دارد، بطوریکه در کتابهای درسی بعنوان
داروهای معالج سرطان وارد شده‌اند.

روی آنها انجام گیرد. در گیاه سرو نیز مواد
ضد توموری یافت شده است. همچنین از گیاهان
دیگر موادی با اثرات بهتر از وینکریستین و
وین بلاستین، استخراج شده که تحت مطالعات
کلینیکی یا پیش کلینیکی می‌باشد.

مثال دیگر در مورد استفاده از مطالعه
قدیمی و استخراج نتایج و تجربیات ارزنده
آنهاست. چندین سال است که ژاپنی‌ها مطالعات
ویژی را بروی گیاهان داروئی، طب سنتی و
اسلامی شروع کرده‌اند. یکی از مراکز انجام این
کار، انتیوتی مطالعات کشورهای اسلامی است
که وظیفه قسمتی از آن، مطالعه روی طب سنتی
کشورهای اسلامی منجمله ایران می‌باشد. طی
بازدیدی که نگارنده از آنجا بعمل آورد، اولین
نکته قابل توجه، وجود کتابهای بسیار ارزشمند
به زبانهای فارسی، عربی و... بود.

جهت استفاده صحیح از این کتب
متخصصین زبان عربی و دیگر زبانها با همکاری
دانشمندان علوم تاریخی مشغول بکار هستند.
طی چند سالی که مطالعات بسیار عمیقی بر روی
طب سنتی در این مرکز شروع شده، ابتدا با دقت

مجامع علمی پس از این کشف معتقد شدند که
نمی‌توان با توجه به شکل گیاه و یا مواد آن، به
داروئی بودن یا تأثیر آن پی برد. پروانش یک

گیاه پیاز

گیاه زینتی است و شاید قبل از این کشف به فکر
هیچ کس نمی‌رسید که روزی می‌تواند بعنوان
ضدرس طان مورد استفاده قرار گیرد و بعداز آن

ضدسوzaک و مدر استفاده می گرددیه است. با آزمایشات جدید مدر بودن آن به اثبات رسیده و خاصیت ضدمیکروبی قوی آن در آزمایشگاه فارما کو گنوزی دانشکده داروسازی دانشگاه تهران تأیید شد. بدین ترتیب مصرف آن در سوزاک بی ارتباط با این اثرات نبوده است.

بنابراین بسیاری از تجربه های قدیمی که ارزشمند هستند یکی پس از دیگری با حقایق علمی منطبق شده و به جز مطالب غلطی که به علت شیادی و دخالت افراد ناصالح وارد این علوم شده و از نسلی به نسل دیگر رسیده، اکثر مدارک مهم نسبتاً دست نخورده و معتبر باقی مانده و قابل تحقیق بیشتر می باشد. بهمین دلیل توجه بسیاری از کشورها برای برگشت و به اصطلاح غربال کردن مطالب قدیمی و طب سنتی از صافیه های علمی، بدون گذشت از هیچ نکته ای شروع شده است و برای این اساس اکثر کشورهای پیشرفت دنیا به سمت گیاهان دارویی برگشت و آمارها نشانده اند این حقیقت می باشد.

ماخذ:

1. Evans, W.C.: *Trease and Evans' Pharmacognosy*. Thirteenth Edition. Oxford: Bailliere Tindall, 1989.

2. Tyler, V.E.; Bardy, L.R.; Robbers, J.E.: *Pharmacognosy*. Ninth Edition. Philadelphia: Lea & Febiger, 1988

3. Medicinal Plants and their Derivatives. Geneva: International trade center unctad/GATT, 1982

۴- گل گلاب حسین. گیا. تهران: انتشارات دانشگاه تهران، ۱۳۴۰.

بسیار زیاد نکته به نکته طب سنتی را با دید مشت (با وجود اینکه شاید بعضی مطالب از دید تئوری غلط بنظر آید) مطالعه و سپس آنها را با وسائل پیشرفته تحقیقاتی امروزی مورد آزمایش و ارزیابی قرار می دهند و چنانچه نتایج مشت

ه امریکا بزرگترین تولیدکننده و مصرف کننده داروهای گیاهی است، بطوریکه نزدیک ۲۳٪ کل داروهای گیاهی دنیا را تأمین می کند.

کلینیکی گرفته شد، بدنبال علتها رفته و مسئله را روشن می کنند. از این طریق در زاپن و بعضی کشورهای پیشرفته دیگر به نتایج ارزشمندی رسیده اند. مثلاً در طب سنتی ما سیر و مخصوصاً پیاز (Allium cepa) بعنوان کاهش دهنده فشار و قندخون یاد شده اند. در سب سنتی بسیاری جوامع دیگر هم پیاز را عامل کاهش دهنده فشار و قندخون می دانند. اخیراً در امریکا طی آزمایشاتی افرادی را تحت رژیم پیاز برده و مشخص شد که این ادعا صحیح است و پیاز می تواند باعث کاهش قند و فشار خون شود. بنظر روش کردن علت این اثر، تلاش، سرمایه و وقت زیادی بکار گرفته شد تا بالاخره وجود مواد کاهش دهنده قند و فشار خون در پیاز تأیید و با پیگیری بیشتر، برای اولین بار پروستا گلاندین ها در عالم گیاهی از پیاز جدا شد. همچنین گیاه خارخسک (Tribulus terrestris) که در عطاری ها و بازار گیاهان داروئی ایران هم موجود است، در طب سنتی ما و بسیاری جوامع دیگر بعنوان